

Sygn. akt D/OSD/9/2010

ORZECZENIE
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych
z dnia 25 sierpnia

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych
w składzie:

Jerzy Rawski – Przewodniczący
Andrzej Oryl – Sędzia
Eliza Nahajowska – Sędzia sprawozdawca

Protokolant:

Przy udziale Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu sprawy przeciwko radcy prawnemu
wpisanej na listę radców prawnych w Okręgowej Izbie Radców Prawnych
w Szczecinie obwinionej o to, że:

1. będąc pełnomocnikiem w sprawie toczącej się z wniosku przy udziale o podział majątku wspólnego, prowadzonej przed Sądem Rejonowym Wydział I Cywilny – reprezentując nie opłaciła apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego Wydziału I Cywilnego z dnia

tj. o czyn z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku z art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w związku z art. 130² § 3 K.p.c.

2. pomimo wypowiedzenia pełnomocnictwa do reprezentowania w sprawie o sygn. toczącej się przed Sądem Rejonowym Wydziałem I Cywilnym, radca prawny przekazała informację w tym zakresie do Sądu po upływie 3 miesięcy, jak również nie poinformowała o konieczności wniesienia opłaty sądowej od apelacji,

tj. o czyn z art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego.

orzeka:

1. uznać Obwinioną radcę prawnego za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego polegającego na wniesieniu w imieniu pokrzywdzonej w postępowaniu przed Sądem Rejonowym Wydział I Cywilny sygn. apelacji dotkniętej brakiem formalnym polegającym na braku należytej opłaty sądowej, tj. czynu z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz.U. z 2010 r. Nr 10 poz. 65 ze zm.) w związku z art. 10 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 167, poz. 1398 ze zm.) w związku z art. 130² § 3 K.p.c.

i wymierza za ten czyn karę nagany z ostrzeżeniem

2. uznać Obwinioną radcę prawnego za niewinną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na tym, że o wypowiedzeniu pełnomocnictwa przez pokrzywdzoną w sprawie o sygn. toczącej się przed Sądem Rejonowym w Wydziałem I Cywilnym, radca prawny

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt

godność
z oryginałem

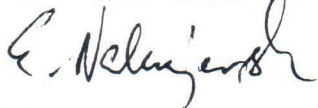
zawiadomiła Sąd po upływie 3 miesięcy tj. czynu z art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego

- uznać Obwinioną radcę prawnego [REDACTED] za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, polegającego na tym, że nie poinformowała [REDACTED] o konieczności wniesienia opłaty sądowej od apelacji tj. czynu z art. 6 ust. 1 oraz art. 29 ust. 5 Kodeksu etyki radcy prawnego.

i wymierza za ten czyn karę upomnienia

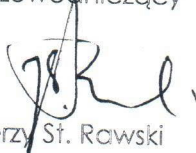
- Kosztami postępowania w kwocie 1.656,50 zł (słownie: jednego tysiąca sześćset pięćdziesiąt sześć złotych i pięćdziesiąt groszy) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w [REDACTED] - Sąd obciąża radcę prawnego [REDACTED]

Sędzia Sprawozdawca

Eliza Nahajowska

Przewodniczący

Jerzy St. Rawski

Sędzia

Andrzej Oryl

**Za zgodność
z oryginałem**
SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt

Uzasadnienie

W dniu 25 [REDACTED] wptynała do Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDACTED] skarga [REDACTED] w przedmiocie niewłaściwego świadczenia pomocy prawnej przez radcę prawnego [REDACTED]

W swojej skardze pokrzywdzona [REDACTED] zarzuciła radcy prawnemu [REDACTED] że będąc Jej pełnomocnikiem w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDACTED] Wydziałem I Cywilnym sygn. [REDACTED] z wniosku [REDACTED] przy udziale [REDACTED] o podział majątku wspólnego, radca prawny [REDACTED] wniosła w dniu 31 [REDACTED] apelację od postanowienia tegoż Sądu z dnia [REDACTED] kończącego postępowanie w I instancji, bez należytej opłaty sądowej od apelacji, oraz że nie poinformowała [REDACTED] o konieczności uiszczenia tego rodzaju opłaty sądowej. Wskutek powyższego uchybienia radcy prawnemu [REDACTED] Sąd Rejonowy w [REDACTED] Wydział I Cywilny postanowieniem z dnia [REDACTED] odrzucił apelację [REDACTED]. W ocenie pokrzywdzonej [REDACTED] powyżej opisane działanie radcy prawnego stanowi poważne uchybienie w czynnościach zawodowego pełnomocnika, który powinien przy wykonywaniu czynności kierować się wiedzą, doświadczeniem i należyłą starannością.

Do skargi pokrzywdzona załączyła kopię postanowienia Sądu Rejonowego [REDACTED] Wydział I Cywilny z dnia [REDACTED] r. sygn. [REDACTED] w przedmiocie odrzucenia apelacji [REDACTED] kopię apelacji pokrzywdzonej z dnia [REDACTED] oraz kopię zażalenia pokrzywdzonej z dnia [REDACTED] na postanowienie Sądu Rejonowego w [REDACTED] z dnia 06 lutego [REDACTED] sygn. [REDACTED]

Radcy prawnemu [REDACTED] pismem z dnia [REDACTED] r. została przekazana przedmiotowa skarga z wnioskiem o ustosunkowanie się do jej treści.

Pismem z dnia [REDACTED] radca prawny [REDACTED] złożyła wyjaśnienia, w których przyznała, iż mimo, że [REDACTED] zrezygnowała z Jej usług już w końcowym etapie postępowania przed Sądem Rejonowym w [REDACTED] Wydziałem I Cywilnym [REDACTED] to mimo tego faktu, na prośbę [REDACTED] sporządziła i złożyła w Jej imieniu w dniu [REDACTED] apelację od postanowienia tegoż Sądu z dnia [REDACTED]. Jednocześnie radca prawny [REDACTED] nie kwestionowała podawanych przez Skarżącą faktów, iż nie wniosła opłaty sądowej od przedmiotowej apelacji, jak i nie poinformowała [REDACTED] o obowiązku jej uiszczenia.

Radca prawny [REDACTED] podniosła, iż o fakcie wypowiedzenia Jej pełnomocnictwa przez [REDACTED] zawiadomiła na piśmie Sąd Rejonowy w [REDACTED] Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. [REDACTED] dopiero pismem z dnia [REDACTED] bowiem [REDACTED] miała sama zawiadomić o powyższym fakcie Sąd Rejonowy w [REDACTED]

Do swoich pisemnych wyjaśnień radca prawny [REDACTED] załączyła uwierzytelnioną kopię apelacji z dnia [REDACTED] wniesionej w imieniu [REDACTED] w dniu 31 [REDACTED], uwierzytelnioną kopię wypowiedzenia pełnomocnictwa radcy prawnemu [REDACTED] przez [REDACTED] z dnia [REDACTED] uwierzytelnioną kopię projektu zażalenia [REDACTED] z dnia [REDACTED] na postanowienie Sądu Rejonowego [REDACTED] z dnia [REDACTED] w przedmiocie odrzucenia apelacji, uwierzytelnioną kopię projektu wniosku [REDACTED] o przywrócenie terminu do wniesienia opłaty od apelacji oraz uwierzytelnioną kopię pisma procesowego radcy prawnego [REDACTED] z dnia [REDACTED] stanowiącej zawiadomienie Sądu Rejonowego w [REDACTED] o fakcie wypowiedzenia radcy prawnemu pełnomocnictwa przez [REDACTED]

Do wyżej opisanych wyjaśnień radcy prawnego [REDACTED] pokrzywdzona [REDACTED] ustosunkowała się pismem z dnia 30 [REDACTED] w którym podtrzymała swoje zarzuty przeciwko radcy prawnemu [REDACTED]

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Magdalena Skirmuntt

Za zgodność
z oryginałem

Wnioskiem z dnia [REDAKTOWANE] Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wystąpił do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wobec radcy prawnego [REDAKTOWANE] zarzucając Jej popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 3 ust. 2 w związku z art. 10 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 130 § 3 k.p.c., polegającego na tym, że będąc pełnomocnikiem [REDAKTOWANE] w sprawie toczącej się z wniosku [REDAKTOWANE] przy udziale [REDAKTOWANE] o podział majątku wspólnego, prowadzonej przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] reprezentując [REDAKTOWANE] wniosła apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] Wydziału I Cywilnego z dnia [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] bez należytą opłaty sądowej od apelacji, oraz przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego, polegającego na niewykonaniu ciążącego na radcy prawnym obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego rzeczowo i z należytą starannością tj. pomimo wypowiedzenia pełnomocnictwa do reprezentowania [REDAKTOWANE] przekazała informację w tym zakresie do Sądu po upływie 3 miesięcy, jak również nie poinformowała [REDAKTOWANE] o konieczności wniesienia opłaty od apelacji.

Po przeprowadzeniu postępowania dowodowego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOWANE] ustalił następujący stan faktyczny:

Radca prawny [REDAKTOWANE] była pełnomocnikiem [REDAKTOWANE] w sprawie toczącej się przed Sądem Rejonowym w [REDAKTOWANE] z wniosku [REDAKTOWANE] przy udziale [REDAKTOWANE] o podział majątku wspólnego.
- bezsporne

Wyżej wskazane postępowanie sądowe zakończyło się wydaniem postanowienia przez Sąd Rejonowy [REDAKTOWANE] Wydział I Cywilny w dniu [REDAKTOWANE] r., które wraz z uzasadnieniem doręczono radcy prawnemu [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE]. Data doręczenia postanowienia wynika z treści apelacji dołączonej przez obwinioną radcę prawną [REDAKTOWANE] do akt niniejszej sprawy wraz z wyjaśnieniami radcy prawnego z dnia [REDAKTOWANE]. Termin zatem do wniesienia apelacji od wyżej wskazanego postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] upływał dla pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] w dniu 4 lutego 2008 r.

- dowód:
- wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] (k. 12-13)
 - uwierzytelniona kopia apelacji [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] sporządzona przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] (k. 14-16)
 - wyjaśnienia pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE]
 - wyjaśnienia radcy prawnej [REDAKTOWANE] złożone na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE]

Radca prawny [REDAKTOWANE] poinformowała pokrzywdzoną [REDAKTOWANE] o fakcie doręczenia Jej jako pełnomocnikowi pokrzywdzonej odpisu postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] wraz z uzasadnieniem.
- bezsporne

Pokrzywdzona [REDAKTOWANE] nie zgadzając się z treścią wyżej wskazanego rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] wydała radcy prawnemu [REDAKTOWANE]

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt

Za zgodność
z oryginałem

polecenie sporządzenia i złożenia w jej imieniu i na jej rzecz apelacji od ww. postanowienia, zaskarżającego postanowienie w całości.

dowód: - wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKTED] złożone na rozprawie w dniu [REDAKTED]

W dniu [REDAKTED] radca prawny [REDAKTED] w wykonaniu ustaleń poczynionych z pokrzywdzoną, wniosła przedmiotową apelację w imieniu [REDAKTED] bez potwierdzenia jednakże uiszczenia należnej opłaty sądowej od apelacji. Data wniesienia apelacji wynika wprost z załączonej przez pokrzywdzoną kopii apelacji z dnia [REDAKTED] na której widnieje pieczętka (datownik) [REDAKTED] z datą [REDAKTED]

dowód: - skarga [REDAKTED] z dnia [REDAKTED] (k. 3-10)
- wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKTED] z dnia 26.05.2008 r. (k. 12-13)
- uwierzytelniona kopia apelacji z dnia 29.01.2008 r. sporządzona przez radcę prawnego [REDAKTED] (k. 31-33)

Radca prawny [REDAKTED] wnosząc w imieniu pokrzywdzonej [REDAKTED] apelację nie poinformowała jednocześnie Klientki o konieczności uiszczenia należnej opłaty sądowej od apelacji, jej wysokości, a także sposobie jej wniesienia, nie wezwała również pokrzywdzonej do zapłaty ww. opłaty.

dowód: - wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKTED] złożone na rozprawie w dniu [REDAKTED]

Według obwinionej [REDAKTED] w dniu wniesienia w imieniu pokrzywdzonej [REDAKTED] apelacji tj. w dniu [REDAKTED] r. pokrzywdzona wypowiedziała również radcy prawnemu [REDAKTED] pełnomocnictwo, zaś strony ustaliły ustnie, iż o powyższym fakcie wypowiedzenia pełnomocnictwa informuje [REDAKTED] Wydział I Cywilny bezpośrednio sama pokrzywdzona [REDAKTED]

dowód: - kopia wypowiedzenia pełnomocnictwa z dnia [REDAKTED] wraz z datą wpływu pisma do Sądu Rejonowego [REDAKTED] w dniu [REDAKTED] (k. 34)
- wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKTED] złożone na rozprawie w dniu [REDAKTED]

Jednakże postanowieniem z dnia [REDAKTED] r. Sąd Rejonowy [REDAKTED] Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. [REDAKTED] odrzucił apelację [REDAKTED] wniesioną przez radcę prawnego [REDAKTED] stwierdzając, iż apelacja nie została opłacona, zgodnie z treścią art. 10 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, a strona tj. [REDAKTED] reprezentowana była w postępowaniu sądowym przez profesjonalnego pełnomocnika radcę prawnego [REDAKTED] wobec czego w oparciu o art. 130² § 3 k.p.c., Sąd ten odrzucił apelację pokrzywdzonej.

dowód: kopia postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTED] Wydział I Cywilny z dnia [REDAKTED] r. sygn. [REDAKTED] (k. 6)

Odpis postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTED] Wydział I Cywilny z dnia 06 lutego [REDAKTED] o odrzuceniu apelacji pokrzywdzonej, otrzymała radca prawny [REDAKTED] o którym to fakcie radca prawny niezwłocznie poinformowała [REDAKTED] proponując jednocześnie pokrzywdzonej „wyprowadzenie” sprawy poprzez np. sporządzenie wniosku o przywrócenie terminu do wniesienia należnej opłaty oraz zażalenia na postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTED] z dnia [REDAKTED]

dowód: - wyjaśnienia radcy prawnego [REDAKTED] złożone na rozprawie

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmunt

Za zgodność
z oryginałem

w dniu [REDACTED]
- wyjaśnienia pokrzywdzonej [REDACTED] złożone na rozprawie
w dniu [REDACTED]

Pokrzywdzona [REDACTED] nie wyraziła zgody na propozycję radcy prawnego [REDACTED] i sama podjęła się prób przywrócenia terminu do wniesienia należnej opłaty sądowej od przedmiotowej apelacji, rezygnując definitywnie z reprezentowania jej interesów przez obwinioną, a działając w porozumieniu z innymi prawnikami. Działania podejmowane przez pokrzywdzoną nie przyniosły jednakże zamierzonego efektu, zaś postanowienie Sądu Rejonowego [REDACTED] z dnia [REDACTED] o odrzuceniu apelacji stało się prawomocne.

dowód: - wyjaśnienia radcy prawnego [REDACTED] złożone na rozprawie
w dniu [REDACTED]
- wyjaśnienia pokrzywdzonej [REDACTED] złożone na rozprawie
w dniu [REDACTED]
- skarga [REDACTED] z dnia [REDACTED] (k. 3-10)
- kopia zażalenia [REDACTED] z dnia [REDACTED] (k. 35-36)
- kopia apelacji [REDACTED] z dnia [REDACTED] (k. 37-38)
- pismo Sądu Rejonowego w [REDACTED] Wydział I Cywilny z dnia [REDACTED]
[REDACTED] (k. 54)

Pod koniec lutego [REDACTED] radca prawny [REDACTED] otrzymała z Sądu Rejonowego [REDACTED] pismo, skierowane do Niej jako pełnomocnika [REDACTED]. Wówczas radca prawny [REDACTED] sama poinformowała Sąd Rejonowy w [REDACTED] Wydział I Cywilny w sprawie o [REDACTED] o fakcie wypowiedzenia jej pełnomocnictwa przez [REDACTED] pismem z dnia [REDACTED].

dowód: - wyjaśnienia radcy prawnego [REDACTED] z dnia [REDACTED] (k. 12-13)
- wyjaśnienia pokrzywdzonej [REDACTED] z dnia [REDACTED] (k. 26-39)
- wyjaśnienia radcy prawnego [REDACTED] z dnia [REDACTED] (k. 43-44)
- uwierzytelniona kopia pisma procesowego radcy prawnego [REDACTED] z dnia [REDACTED] (k. 21)
- wyjaśnienia radcy prawnego [REDACTED] złożone na rozprawie
w dniu [REDACTED]

Pokrzywdzona [REDACTED] o fakcie wypowiedzenia przez Nią pełnomocnictwa radcy prawnemu [REDACTED] zawiadomiła Sąd Rejonowy w [REDACTED] Wydział I Cywilny w dniu [REDACTED].

dowód: - kopia wypowiedzenia pełnomocnictwa z dnia [REDACTED] wraz z datą
wpływu pisma do Sądu Rejonowego [REDACTED] w dniu [REDACTED] (k. 34)

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o uznanie Obwinionego radcy prawnego [REDACTED] za winną naruszenia art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 10 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 130² § 3 k.p.c., polegającego na nieopłaceniu apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego [REDACTED] dnia 20.12.2007 r. sygn. [REDACTED] w sprawie z udziałem [REDACTED] oraz za winną naruszenia art. 6 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego poprzez niewykonanie ciężącego na radcy prawnym obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego rzeczowo i z należyłą starannością tj. pomimo wypowiedzenia pełnomocnictwa do reprezentowania [REDACTED] radca prawny przekazała informację w tym zakresie do Sądu po upływie 3 miesięcy, jak

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Magdalena Skirmuntt

Za zgodność
z oryginałem

również nie poinformowała [REDAKTOR] o konieczności wniesienia opłaty od apelacji – zgodnie z wniesionym wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

Jednocześnie Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego na rozprawie w dniu 25 sierpnia [REDAKTOR] wskazał, iż we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego tj. w pkt 1 wniosku, wystąpiła oczywista omyłka pisarska w oznaczeniu przepisu Kodeksu postępowania cywilnego, a mianowicie zamiast „art. 130 § 3 K.p.c”, winno być „art. 130² § 3 K.p.c.”.

Obwiniona radca prawny [REDAKTOR] wezwana na rozprawę w dniu [REDAKTOR] oraz w dniu [REDAKTOR] przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] stawiała się osobiście i częściowo przyznała się do zarzucanych jej czynów tj. co do czynu polegającego na nie poinformowaniu pokrzywdzonej [REDAKTOR] o konieczności uiszczenia opłaty sądowej od apelacji wniesionej w imieniu pokrzywdzonej, tłumacząc się tym, iż w dniu [REDAKTOR] rozstała się z pokrzywdzoną burzliwie. Jednocześnie podniosła, iż w już w grudniu [REDAKTOR] pokrzywdzona zakończyła z nią współpracę, a w efekcie w dniu [REDAKTOR] pismem pokrzywdzona wypowiedziała jej pełnomocnictwo. Mimo tego faktu, radca prawny [REDAKTOR] sporządziła apelację w imieniu pokrzywdzonej i ją złożyła do Sądu, albowiem otrzymała takie polecenie od pokrzywdzonej [REDAKTOR] która nie mogła przybyć do jej Kancelarii i podpisać osobiście apelacji.

Natomiast w zakresie czynu określonego w pkt 1 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, polegającego na nieopłaceniu apelacji złożonej w imieniu pokrzywdzonej [REDAKTOR] od postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOR] z dnia 20 [REDAKTOR] r. sygn. [REDAKTOR] radca prawny [REDAKTOR] wniosła o uznanie jej za niewinną albowiem nie było przedmiotem jej ustaleń z pokrzywdzoną [REDAKTOR] aby miała obowiązek uiszczyć w imieniu [REDAKTOR] opłatę sądową od apelacji.

Odnosnie zaś zarzutu polegającego na przekazaniu informacji o wypowiedzeniu przez [REDAKTOR] pełnomocnictwa do Sądu Rejonowego [REDAKTOR] po upływie 3 miesięcy, czyli zarzutu opisanego w pkt 2 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, radca prawny [REDAKTOR] poniosła, iż ustaliła z pokrzywdzoną [REDAKTOR] że to sama pokrzywdzona zawiadomi Sąd o tym fakcie. Opóźnienie w zawiadomieniu Sądu Rejonowego [REDAKTOR] o wypowiedzeniu pełnomocnictwa z dniem [REDAKTOR] spowodowane było jedynie przeświadczeniem radcy prawnego [REDAKTOR] iż pokrzywdzona zawiadomiła już Sąd o tym fakcie.

Jednocześnie obwiniona radca prawny [REDAKTOR] wniosła o wymierzenie jej najniższego wymiaru kary dyscyplinarnej.

Pokrzywdzona [REDAKTOR] wezwana na rozprawę w dniu [REDAKTOR] oraz w dniu [REDAKTOR] r. przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] stawiała się osobiście i podniosła, iż podtrzymuje swoją skargę na radcę prawnego [REDAKTOR] w całości. Jednocześnie podniosła, iż nie polega na prawdziwym twierdzeniu radcy prawnego [REDAKTOR] iż fakt wypowiedzenia pełnomocnictwa radcy prawemu miał miejsce na piśmie w dniu [REDAKTOR]. To pismo przygotowała bowiem radca prawny [REDAKTOR] a pokrzywdzona nigdy go nie podpisała. Pokrzywdzona podniosła, iż wypowiedziała pełnomocnictwo radcy prawemu [REDAKTOR] dopiero ok. połowy lutego [REDAKTOR] kiedy to dowiedziała się o odrzuceniu przez Sąd Rejonowy w [REDAKTOR] apelacji, z powodu jej nieopłacenia. Pokrzywdzona podniosła, iż nie wydawała radcy prawemu [REDAKTOR] żadnych poleceń, a radca prawny aż do połowy lutego 2008 r. była jej pełnomocnikiem, a współpraca przebiegała prawidłowo.

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt

Za zgodność
z oryginałem

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie zważył co następuje:

W świetle przeprowadzonego przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTOR] postępowania dowodowego, stawiane obwinionemu radcy prawnemu [REDAKTOR] zarzuty okazały się jedynie w części zasadne.

Rozpatrując pierwszy z zarzutów stawianych radcy prawnemu [REDAKTOR] a polegający na wniesieniu w imieniu [REDAKTOR] apelacji od postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOR] w sprawie o sygn. [REDAKTOR] z wniosku [REDAKTOR] przy udziale [REDAKTOR] o podział majątku wspólnego, bez należnej opłaty sądowej od apelacji, należy stwierdzić, iż bez wątplenia ww. zarzut okazał się zasadny.

Nie ulega wątpliwości, iż radca prawny wykonując zawód winien zgodnie z treścią art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych kierować się należyłą starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego.

W niniejszej sprawie nie ulega wątpliwości, iż radca prawny [REDAKTOR] sporządzając i wnosząc w imieniu pokrzywdzonej [REDAKTOR] apelację od postanowienia Sądu Rejonowego [REDAKTOR] Wydział I Cywilny z dnia [REDAKTOR] jako profesjonalny pełnomocnik winna znać dyspozycję art. 10 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, która nakłada obowiązek na wnoszącego pismo procesowe polegające opłacie sądowej, złożenia ww. pisma wraz z należną opłatą.

Radca prawny [REDAKTOR] wnosząc zatem w imieniu pokrzywdzonej, w dniu 31 [REDAKTOR] apelację zaskarżającą postanowienie Sądu Rejonowego [REDAKTOR] winna uprzednio poinformować Klientkę o konieczności uiszczenia opłaty od apelacji, a następnie o jej wysokości i sposobie jej opłacenia, a następnie złożyć odpowiednią liczbę odpisów apelacji wraz z potwierdzeniem uiszczenia należnej opłaty sądowej, tak by zadośćuczynić przepisowi art. 10 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i by uniknąć odrzucenia środka zaskarżenia w trybie art. 130² § 2 K.p.c. Tak się jednak nie stało, zatem Sąd Rejonowy [REDAKTOR] Wydział I Cywilny zasadnie postanowieniem z dnia [REDAKTOR] odrzucił przedmiotową apelację pokrzywdzonej [REDAKTOR].

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego nie budzi zatem jakichkolwiek wątpliwości fakt popełnienia przewinienia dyscyplinarnego przez radcę prawnego [REDAKTOR] a polegającego na wniesieniu w imieniu pokrzywdzonej [REDAKTOR] apelacji od postanowienia Sądu I instancji bez należnej opłaty sądowej. Bez znaczenia zdaniem Sądu Dyscyplinarnego są twierdzenia podnoszone przez obwinionego radcę prawnego, która przyznała, iż co prawda nie informowała Klientki o konieczności uiszczenia należnej opłaty od apelacji i sama jej nie wniosła, ale uczyniła to dlatego, iż była przeświadczona, że pokrzywdzona [REDAKTOR] sama wniesienie przedmiotową opłatę, albowiem pokrzywdzona występowała wcześniej w innych postępowaniach sądowych.

Radca prawny [REDAKTOR] podnosząc tego rodzaju argumenty zapomina, iż obowiązkiem radcy prawnego jako profesjonalnego pełnomocnika jest wykonywać zawód i świadczyć pomoc prawną z należyłą starannością wynikającą z wiedzy prawniczej (art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych). Nie znajduje w ocenie Sądu Dyscyplinarnego żadnego uzasadnienia dla postępowania radcy prawnego [REDAKTOR] fakt wniesienia środka zaskarżenia bez należnej opłaty sądowej. To bowiem radca prawny winien znać przepisy prawa i informować Klienta na bieżąco o jego prawach i obowiązkach związanych z

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Magdalena Skirmuntt

Za zgodność
z oryginałem

przedmiotem pomocy prawnej jakiej udziela radca prawny, nie zaś liczyć na wiedzę i doświadczenie życiowe Klienta (art. 27 ust. 5 Kodeksu etyki radcy prawnego).

Jednocześnie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionej radcy prawnej [REDAKTOWANE] podnoszonym na rozprawie w dniu [REDAKTOWANE], iż sporządziła i wniosła apelację w imieniu i na rzecz pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] bo dostała „polecenie” od pokrzywdzonej. Nie budzi bowiem w ocenie Sądu jakichkolwiek wątpliwości fakt, iż w dniu sporządzania apelacji tj. w dniu [REDAKTOWANE] jak i w dniu wniesienia jej do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] w dniu [REDAKTOWANE] r., radca prawny [REDAKTOWANE] była pełnomocnikiem procesowym [REDAKTOWANE]. Fakt ten wynika wprost zarówno z treści pisma z dnia [REDAKTOWANE] skierowanego przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] do Sądu Rejonowego w [REDAKTOWANE] Wydział I Cywilny w sprawie o sygn. akt [REDAKTOWANE] zawiadamiającego tenże Sąd o wypowiedzeniu pełnomocnictwa przez [REDAKTOWANE] (k. 21), jak i z samego wypowiedzenia pełnomocnictwa złożonego przez [REDAKTOWANE] w dniu 05 [REDAKTOWANE] na którym widnieje prezentata Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] (k. 34).

Dodatkowo należy wskazać, iż nawet gdyby przyjąć twierdzenia radcy prawnego za prawdziwe, to nie można zapominać o treści art. 11 ust. 2 i ust. 3 Kodeksu etyki radcy prawnego, które jednoznacznie obligują radcę prawnego do kierowania się zawsze prawem, nie zaś wyrażanymi przez kogokolwiek poleceniami czy wskazówkami oraz, które wymagają od radcy prawnego nie ulegania wpływom czy naciskom z zewnątrz.

Natomiast zdaniem Sądu Dyscyplinarnego nie można czynić radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zarzutu, iż radca prawny nie wniosła należnej opłaty sądowej od apelacji. Zgodnie z treścią art. 29 ust. 5 Kodeksu etyki radcy prawnego, radca prawny nie jest zobowiązany do ponoszenia opłat i wydatków za klienta w prowadzonej sprawie. Radca prawny odpowiada zatem wobec klienta za skutki prawne jakie mogą powstać w następstwie nie uiszczenia ww. opłat i wydatków, o ile nie poinformował klienta i wezwał Go do ich uiszczenia, a także nie poinformował klienta o skutkach nie zastosowania się klienta do wezwania radcy prawnego (art. 29 ust. 5 zdanie drugie Kodeksu etyki radcy prawnego).

Biorąc pod uwagę powyższe wywody, należy uznać, iż radca prawny [REDAKTOWANE] jest winna stawianego jej zarzutu, wniesienia apelacji w imieniu pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] bez należnej opłaty sądowej tj. o czyn z art. 3 ust. 2 w zw. z art. 10 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz w zw. z art. 130² § 3 K.p.c..

W świetle przeprowadzonego przez Sąd postępowania dowodowego, nie budzi również wątpliwości kolejny z zarzutów stawianych radcy prawnemu [REDAKTOWANE] a polegający na nie poinformowaniu pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] o konieczności wniesienia opłaty sądowej od apelacji zaskarżającej postanowienie Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] z dnia [REDAKTOWANE] sygn. [REDAKTOWANE].

Powyższy obowiązek radcy prawnego wynika wprost z treści zacytowanego już powyżej art. 29 ust. 5 Kodeksu etyki radcowskiej i w tym zakresie Sąd Dyscyplinarny zmienił kwalifikację prawną zarzutu, określonego w pkt 2 wniosku Rzecznika Dyscyplinarnego o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, poprzez dodanie przepisu art. 29 ust. 5 Kodeksu etyki radcy prawnego, a do czego jest uprawniony na podstawie art. 399 § 1 K.p.k. w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych. Zgodnie bowiem z art. 399 § 1 w związku z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, jeżeli w toku rozprawy okaże się, że nie wychodząc poza granice oskarżenia można czyn zakwalifikować według innego przepisu prawnego, sąd uprzedza o tym obecne na rozprawie strony. Przy czym zakwalifikowanie według innego przepisu prawnego oznacza zarówno zmianę przyjętej w akcie oskarżenia kwalifikacji prawnej na w

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt

Za zgodność
z oryginałem

całości inną lub w części inną, jak i dodanie innego jeszcze przepisu niż przyjętego w akcie oskarżenia, a więc uzupełnienie kwalifikacji prawnej przez wskazanie norm pozostających w zbiegu lub w związku z przepisami przyjętymi w akcie oskarżenia [REDAKTED] 1983 r., z. 9, poz. 203 [REDAKTED] publ. [REDAKTED]

Nie bez znaczenia w niniejszej sprawie jest również fakt, iż jak wynika z wyjaśnień radcy prawnego [REDAKTED] radca prawny nie kwestionowała tego, iż nie poinformowała pokrzywdzonej [REDAKTED] o konieczności wniesienia opłaty od apelacji, jak i nie wezwała pokrzywdzonej do zapłaty przedmiotowej opłaty i w tym zakresie radca prawny [REDAKTED] przyznała się do stawianego jej zarzutu, na rozprawie w dniu [REDAKTED]

Należy zatem wskazać, iż w ocenie Sądu Dyscyplinarnego radca prawny [REDAKTED] nie dopełniła nałożonego na nią obowiązku, a wynikającego z treści art. 6 ust. 1 oraz art. 29 ust. 5 Kodeksu etyki radcowskiej, a który to czyn stanowi przewinienie dyscyplinarne, zgodnie z treścią art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych.

Zgodnie bowiem z brzmieniem art. 64 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych radca prawny i aplikant radcowski podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego.

Jednocześnie Sąd Dyscyplinarny uniewinnił Obwinionego radcę prawnego [REDAKTED] od zarzuczonego Jej czynu naruszenia art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego. Zgodnie z regulacją art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego, radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością.

Sąd nie zgodził się z argumentacją Rzecznika Dyscyplinarnego, iż można postawić radcy prawnemu zarzut, iż z opóźnieniem zawiadomił Sąd Rejonowy w [REDAKTED] w sprawie o [REDAKTED] w którym to postępowaniu radca prawny [REDAKTED] była umocowanym przez [REDAKTED] pełnomocnikiem.

Przed wszystkim w ocenie Sądu Dyscyplinarnego nie znajduje potwierdzenia w zebranych w niniejszej sprawie materiale dowodowym fakt, iż radcy prawnemu [REDAKTED] pokrzywdzona [REDAKTED] wypowiedziała pełnomocnictwo w sprawie o sygn. akt [REDAKTED] toczącej się w Sądzie Rejonowy [REDAKTED] w lutym [REDAKTED] a na którą to okoliczność powołuje się Rzecznik w treści wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, jak i sama pokrzywdzona, składając wyjaśnienia na rozprawie w dniu [REDAKTED]

Bez wątplenia, w niniejszej sprawie należy uznać, iż datą wypowiedzenia pełnomocnictwa radcy prawnemu [REDAKTED] przez pokrzywdzoną [REDAKTED] w sprawie [REDAKTED] jest dzień [REDAKTED] Taka bowiem data została wskazana Sądowi Rejonowemu [REDAKTED] Wydział I Cywilny, i to zarówno przez obwinioną jak i pokrzywdzoną. Co prawda pokrzywdzona [REDAKTED] w wyjaśnieniach złożonych na rozprawie w dniu [REDAKTED] przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych stwierdziła, iż wypowiedziała pełnomocnictwo radcy prawnemu [REDAKTED] dopiero z chwilą gdy dowiedziała się o odrzuceniu przez Sąd Rejonowy [REDAKTED] apelacji złożonej bez należytej opłaty sądowej tj. ok. połowy lutego [REDAKTED] Niemniej tym twierdzeniem pokrzywdzonej przeczy załączony przez samą [REDAKTED] do akt niniejszej sprawy tekst wypowiedzenia pełnomocnictwa (k. 34), wskazujący iż datą wypowiedzenia pełnomocnictwa jest dzień [REDAKTED], a na którym to widnieje prezentata Sądu Rejonowego [REDAKTED] z dnia [REDAKTED] Zatem pokrzywdzona informując Sąd Rejonowy w [REDAKTED] I Cywilny w sprawie o sygn. [REDAKTED] przyjęła, iż datą wypowiedzenia pełnomocnictwa radcy prawnemu jest dzień [REDAKTED] nie zaś luty [REDAKTED] Nie ma przy tym znaczenia fakt, kto fizycznie sporządził przedmiotowe pismo. Pokrzywdzona składając je

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt

Za zgodność
z oryginałem

do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] w sprawie o sygn. [REDAKTOWANE] potwierdziła tym samym datę wypowiedzenia pełnomocnictwa radcy prawnemu [REDAKTOWANE]

Ponieważ wyjaśnienia pokrzywdzonej [REDAKTOWANE] złożone na rozprawie przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym w dniu [REDAKTOWANE] przeczą treści dokumentu złożonego do akt niniejszej sprawy i to złożonego przez samą pokrzywdzoną, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny przyjął datę [REDAKTOWANE] jako wiarygodną i spójną z informacją przedłożoną Sądowi Rejonowemu [REDAKTOWANE]

Nie ulega zatem wątpliwości, iż radca prawny [REDAKTOWANE] po publikacji orzeczenia zapadłego przed Sądem Rejonowym [REDAKTOWANE] tj. w dniu [REDAKTOWANE] w dalszym ciągu występowała w sprawie o sygn. [REDAKTOWANE] jako umocowany pełnomocnik [REDAKTOWANE] kwitując odbiór postanowienia Sądu I instancji wraz z jego uzasadnieniem, a następnie sporządzając na zlecenie [REDAKTOWANE] apelację oraz wnosząc ją w imieniu pokrzywdzonej w dniu [REDAKTOWANE] do Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE]

Ponadto Sąd Dyscyplinarny dał wiarę wyjaśnieniom radcy prawnego Krystyny Zawalskiej złożonym na piśmie w toku postępowania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym, iż opóźnienie radcy prawnego w zawiadomieniu Sądu Rejonowego [REDAKTOWANE] o fakcie wypowiedzenia pełnomocnictwa przez [REDAKTOWANE] było spowodowane tym, że radca prawny ustaliła z pokrzywdzoną, że to [REDAKTOWANE] zawiadomi o tym fakcie Sąd Rejonowy w [REDAKTOWANE]. Okoliczności tej nie przeczyła również sama pokrzywdzona, tym samym Sąd nie znalazł podstaw do odmówienia wiarygodności wyjaśnieniom radcy prawnego podnoszonych w tym zakresie.

Jednocześnie w ocenie Sądu Dyscyplinarnego również z innej przyczyny zarzut stawiany radcy prawnemu [REDAKTOWANE] w tym zakresie należy uznać za chybiony.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego, który zdaniem Rzecznika został naruszony przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] „radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe zgodnie z prawem, uczciwie, rzeczowo i z należytą starannością”.

W świetle zatem przytoczonego powyżej treści art. 6 ust. 1 Kodeksu etyki radcy prawnego, nie można uznać, iż radca prawny naruszył dyspozycję tego przepisu, albowiem żaden przepis powszechnie obowiązującego prawa nie obliuguje pełnomocnika występującego w postępowaniu sądowym do zawiadomienia sądu o fakcie wypowiedzenia mu przez klienta pełnomocnictwa. Co prawda Sąd Najwyższy stoi na stanowisku, iż powinnością zarówno pełnomocnika, jak i jego mocodawcy jest zawiadomienie sądu o wypowiedzeniu mu pełnomocnictwa, niemniej Sąd Najwyższy nie odniósł się do kwestii terminu w jakim ów pełnomocnik winien poinformować sąd. Tym samym należy zdaniem Sądu Dyscyplinarnego odwołać się do kolejnych zasad jakimi winien kierować się radca prawny, zgodnie z treścią art. 6 ust.1 Kodeksu etyki radcy prawnego tj. uczciwości, rzetelności i należytej staranności.

W niniejszym przypadku, analizując postępowanie radcy prawnego [REDAKTOWANE] Sąd Dyscyplinarny nie dopatrył się naruszenia ww. zasad wykonywania zawodu radcy prawnego.

Sąd Dyscyplinarny dał bowiem wiarę nie tylko wyjaśnieniom radcy prawnego [REDAKTOWANE] [REDAKTOWANE] iż zgodnie z ustaleniami poczynionymi z pokrzywdzoną [REDAKTOWANE] to pokrzywdzona zobowiązała się zawiadomić Sąd Rejonowy [REDAKTOWANE] o fakcie wypowiedzenia radcy prawnemu pełnomocnictwa w sprawie o sygn. [REDAKTOWANE] ale również z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż pokrzywdzona nie doznała negatywnych skutków, związanych z późniejszym zawiadomieniem Sądu przez radcę prawnego [REDAKTOWANE] o fakcie wypowiedzenia Jej pełnomocnictwa.

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Magdalena Skirmuntt

Za zgodność
z oryginałem

Z tych też przyczyn Sąd Dyscyplinarny uznał, iż radca prawny [REDAKTED] nie popełniła przewinienia dyscyplinarnego, informując pismem z dnia [REDAKTED] Sąd Rejonowy [REDAKTED] Wydział I Cywilny o fakcie wypowiedzenia Jej pełnomocnictwa tej sprawie przez pokrzywdzoną [REDAKTED] i uznał ją niewinną czynu opisanego w pkt 2 wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego.

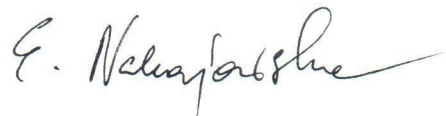
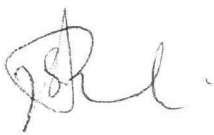
W tym stanie rzeczy, zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, zasadnym jest wymierzenie obwinionemu radcy prawnemu [REDAKTED] kary nagany z ostrzeżeniem za popełnienie przewinienia dyscyplinarnego opisanego w pkt 1 sentencji orzeczenia oraz kary upomnienia za czyn polegający na nie poinformowaniu pokrzywdzonej [REDAKTED] o konieczności wniesienia należnej opłaty sądowej od apelacji, tj. w oparciu o art. 65 ust. 1 z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych.

Przy czym Sąd Dyscyplinarny przy wymierzaniu kary za w/w przewinienia uwzględnił przede wszystkim fakt nienagannego przebiegu pracy zawodowej radcy prawnego [REDAKTED] jak również Jej ponad 20 letnie doświadczenie w wykonywaniu zawodu radcy prawnego, oczywiście przy uwzględnieniu także by kara była adekwatną do popełnionych czynów.

Jednocześnie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wskazuje, że na podstawie art. 74¹ ustawy o radcach prawnych w sprawach nieuregulowanych do postępowania dyscyplinarnego stosuje się odpowiednio przepisy postępowania karnego (ale nie kodeksu karnego). Biorąc powyższe pod uwagę nie można w niniejszej sprawie zastosować kary łącznej. Dlatego też za popełnione oba czyny określone we wniosku o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego Zastępca Rzecznika wniósł o ukaranie Obwinionego odrębną karą za popełnienie przewinienia określonego w pkt 1 wniosku o wszczęcie postępowania, odrębną za popełnienie przewinienia określonego w pkt 2 wniosku, który okazał się zasadny jedynie w części dotyczącej nie poinformowania pokrzywdzonej [REDAKTED] o konieczności uiszczenia opłaty od apelacji.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] orzekając o kosztach postępowania dyscyplinarnego działał na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych (Dz. U. z 2002r. Nr 123 poz. 1059 ze zm.), biorąc pod uwagę wszystkie poniesione w związku z tym postępowaniem wydatki.

Od niniejszego orzeczenia służy stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych [REDAKTED] w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia z uzasadnieniem. Do odwołania należy załączyć odpis odwołania dla wszystkich stron.

**Za zgodność
z oryginałem**

SEKRETARZ
Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego

Magdalena Skirmuntt